

Mál nr. 299/2015
M og
vátryggingafélagið V vegna ábyrgðartryggingar ökutækjanna A og B.

Árekstur bifreiðar og bifhjóls á Þjóðvegi 24. júlí 2015.

Gögn.

1. Málskot móttakið 11. ágúst 2015 ásamt gögnum.
2. Tölvupóstur V dags. 14. september 2015 ásamt lögregluskýrslu.

Málsatvik.

Í lögregluskýrslu kemur fram að M ók bifhjólinu A eftir Þjóðvegi 1 ásamt eiginmanni sínum, sem var á öðru bifhjóli. Þau óku á eftir tveimur bifreiðum og í framburði M kemur fram að hún hafi, ásamt eiginmanni sínum, ákveðið að taka fram úr bifreiðunum þar sem þeim hafi verið ekið hægt og aksturinn frekar rykkjóttur. M kveðst ekki hafa séð stefnumerki á bifreið B og henni hafi verið ekið skyndilega til vinstri. Eiginmaður M segir í skýrslu sinni að hann hafi séð stefnumerki til vinstri á bifreið B um það bil sem hann var að fara fram úr og kvaðst „hafa komist naumlega framhjá og hafa vonað að konan myndi sleppa einnig..“. Ökumaður bifreiðar B kveðst hafa vitað af bifreið fyrir aftan sig og gefið stefnumerki til vinstri til að aka út af veginum vinstra megin þegar bifhjólin hafi allt í einu birst þegar hann hafi verið kominn um hálfu leið yfir á vinstri vegarhelming. Ökumaður bifreiðar sem ók á eftir bifreið B segir að bifreið A hafi hægt verulega ferð sína og ökumaður hennar hafi gefið stefnumerki til vinstri áður en hann beygði.

M telur að ökumaður bifreiðar B beri ábyrgð á árekstrinum fyrir að hafa beygt skyndilega til vinstri, en ekki hafi verið um gatnamót að ræða eða skýran afleggjara eða heimreið heldur einhvers konar slóða ætluðum vinnuvélum sem ómögulegt hafi verið fyrir M að sjá. Einnig vísar M til þess að aksturslag bifreiðarinnar fyrir áreksturinn hafi verið hættulegt.

V vísar til álits Tjónanefndar vátryggingafélaganna sem skipti sök þannig að 2/3 hluti sakar var lagður á M fyrir að hafa ekki gætt varúðar við framúrakstur en 1/3 hluti sakar á ökumann bifreiðar B fyrir að hafa ekki gætt að umferð fyrir aftan sig þegar hann beygði.

Álit.

Við mat á sök vegna árekstursins ber að líta til fyriræla umferðarlaga nr. 50/1987 og þar kemur fram að í 1. mgr. 20. gr. að almennt skuli aka vinstra megin fram úr ökutæki en ef því er beygt til vinstri eða undirbýr greinilega vinstri beygju skuli aka fram úr hægra megin. Einnig kemur fram í 2. mgr. 15. gr., sbr. 16. gr. að sá sem beygir á akbraut skuli sérstaklega gæta að umferð fyrir aftan sig. Þegar litið er til framburða ökumanna og vitna verður að líta til þess að M ók bifhjólinu A fram úr tveimur bifreiðum í greint sinn og var bifreið B fremri bifreiðin af þeim tveimur. Bar henni við þær aðstæður að gæta sérstaklega að sér við framúraksturinn. Vitni bera um að ökumaður bifreiðar B hafi gefið stefnumerki til vinstri og hefði M þurft að taka tillit til þess við mat á aðstæðum sem geta komið upp þegar ekið er fram úr tveimur bifreiðum. Ber hún því meginsök á árekstrinum eða 2/3 hluta sakar. Ökumaður bifreiðar B ber 1/3 hluta sakar þar sem hann gætti ekki nægilega að umferð fyrir aftan sig þegar hann hugðist beygja til vinstri út af veginum.

Niðurstaða.

Sök skiptist þannig að ökumaður bifhjólsins A (M) ber 2/3 hluta sakar en ökumaður bifreiðar B 1/3 hluta sakar.

Reykjavík 13. október 2015.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Ólafur L. Einarsson hdl.

Jón Magnússon hrl.